

Narodila jsem se v Sušici v roce 1983. Moje maminka se rozvedla v roce 1987 a 15.7.1989 se znovu vdala v kostele, kde jsem byla tentýž den se svou mladší sestrou pokřtěná. Můj nový tatínek nás adoptoval. V první třídě mě rodiče přihlásili na výuku náboženství a já se zeptala, proč. Rodiče mi řekli, že jestli chci věřit v Boha, je to na mně a já odpověděla: „Tak jo. Zkusím to“. Rodiče nechodili do kostela a nemodlili se s námi, jen dohlíželi na nás, jestli chodíme a modlíme se a později, jestli jdeme ke svátosti smíření. Do kostela jsme chodily se sestrou samy anebo s rodiči mé maminky. V deseti letech jsem začala mít panický strach ze tmy, kdy si se mnou nikdo, ani odborníci, nevěděli rady. Nikdo mi nedokázal vysvětlit, jak reálný je duchový svět a nikoho nenapadlo mě vzít ke knězi. Až ve dvanácti letech na skautském táboře jsem dostala milost od Pána a já prožila nádhernou chvíli s Pannou Marií, od té noci jsem měla v duši klid, už jsem se vůbec nebála a Panna Maria se stala mojí milující Maminkou.

Ve svých sedmnácti letech jsem poznala svého nynějšího manžela Miroslava Sebastiana a můj duchovní život nabral čerstvý vítr do plachet. Po pár letech „randění“ jsme požádali našeho zpovědníka bratra kapucína, jestli by nás mohl připravit na svátost manželství. Během těchto dvou let přípravy nás začalo přitahovat františkánství, ale nejbližší společenství bylo v Plzni. My začali hospodařit a bylo těžké tam dojíždět. Kapucíni byli našimi blízkými přáteli a náš život byl s nimi velmi spjat. Bylo pro mě velikou radostí, když jsem stihla složit řeholní sliby 4. října 2014 a 10. října 2014 porodila naše 4. dítě.

Nyní jsme se rozrostli o dalšího člena rodiny. Naše hospodaření je pod záštitou svatého Františka a v logu máme Tau. Modlíme se za lidi, kteří k nám chodí a svým životem svědčíme o naší víře a františkánství. Jsem Bohu vděčná za naše společenství a bratry kapucíny, kteří jsou nám velikou oporou.

Kateřina Anděla Melcherová OFS
Leden 2018